

seps in 1839 door zijn landgenoot, de schilder A. Raulin, blijkbaar een lid van de bekende schildersfamilie van die naam, een aquarel van het gedeelte van de Boompjes heeft laten maken, waar destijds het Consulaat van Frankrijk was gevestigd en waar dan ook tot mei 1940 een gevelsteen aan het verblijf aldaar van De Lesseps herinnerde. Deze aquarel is nog in het bezit van een nazaat van Ferdinand, de heer P. de Lesseps. Deze heeft de vriendelijkheid gehad om het originele kunstwerkje naar Rotterdam te zenden, waar ons Genootschap een goed geslaagde kopie heeft laten maken door de Rotterdamse kunstschilder C. J. Kemper. Het is van deze aquarel dat het Genootschap een reproductie in de natuurlijke kleuren heeft doen vervaardigen en het is deze reproductie die aan alle leden als premieplaat ter beschikking werd gesteld.

Deze afbeelding geeft een verrassende indruk van de voornaamste kade van Rotterdam in 1839. Men ziet achter zware bomen een reeks betrekkelijk kleine, over het algemeen oude huizen, welke stonden op het westelijke uiteinde van de Boompjes tussen de Terwenakker en de Pottbakkerssteeg. De laatste ziet men nog juist aan de rechterzijde van de aquarel. Aan het pand A 175 (dit wil dus zeggen het zoveelste huis uit wijk A) is het wapenschild van het Consulaat duidelijk bevestigd. Om en nabij die tijd waren op dit stukje van de Boompjes onder meer ook gevestigd de expediteurs Smith & Co., de cargadoor, expediteur en konvooiloper A. E. Kuijpers en zijn cargadoorsfirma Kuijpers & Smeer, de heer W. Smit, kapitein van een Batavierboot, nog enkele andere kooplieden en cargadoors, waaronder een koopman uit Frankfurt en een slijter uit Newcastle, alsmede een aantal eenvoudige personen, zeelieden, een naaister, een fruitvrouw e.d. Hieruit blijkt wel hoe gemengd destijds de bevolking woonde. Op de afbeelding is ook te zien, dat de kade van de Boompjes, in verband met de ondiepte van de rivier langs de kaden, welke bij de toenmalige constructie normaal was, niet door de scheepvaart kon worden gebruikt en deswege door een palissade van het diepe vaarwater was afgescheiden. Evenwel was voor het Consulaat een steiger uitgebouwd, waar dus wel kon worden aangelegd. Er zijn daarop koopmansgoederen opgeslagen. Op deze steiger staat voorts een vrouw met een emmer en een lange staak, die zich blijkbaar gereed maakt om uit de rivier water te putten, de rivier, die toen nog helder en fris was, in tegenstelling tot de toenmalige binnenhavens